

HA NÉHA VISSZAÜZNEK TÉGED...

Seress R.

Ha néha visszaüznék téged
Hozzám a régi szép emlékek,
Csak jöjj el, és sírd ki magad,
Ha rossz lesz hozzád az a másik,
S a két szemed a könnyben ázók,
Csendben megvigasztallak.
És vigyázok arra, hogy ne vedd

észre,

Hogy köztünk már mindennek,
Mindennek vége...

Ha néha visszaüznék téged
Hozzám a régi szép emlékek,
Csak jöjj el és sírd ki magad!

KICSIKE, VIGYÁZZON!

Harmath I.

Ábrahám P.

Kicsike, vigyázzon!
Egyszer nagymama lesz,
Nagymama lesz, nagymama lesz,
S a kis unokákkal
Jaj, de sok baja lesz!
Sok baja lesz, lesz.
Logyen esze, mérsékelje magát,
Ez a buta vérmérséklet megárt.
Kicsike, vigyázzon,
Egyszer nagymama lesz,
Nagymama lesz, au jesz!

A SZEMED...

Salver B.

A szemed... megigézett a szemed!
Ha rántekintesz, a szívem megrömeg.
Hívj bárhová és már utánad megyek.
Mert sorsom az, hogy
Én a rabod legyek,
Mindenkinél szebb a te szemed!

ÉN MINDENKIBEN CSALÓDTAM...

Pártos J.

Kőszegi P.

Én mindenki b e csalódtam,
Nem sajnált senki,
A szívemből ha daloltam,
Csak néztek rám.
Nem tudom, hogy a szerelmet
Könnyen kell venni.
És vigaszt sosem kereshet
A szomjas szám.
Örökre el kell temetnem,
A boldogságot,
Kit imáddattal szerettem
Rossz volt hozzám...
Én mindenki b e csalódtam,
Nem sajnált senki,
A szívemből, ha daloltam
Csak néztek rám.

VOLTÁL-E MÁJUSBAN BÉCSBEN?

Kalmár T.

Voltál-e májusban Bécsben,
Mert annál szebb nincs talán.
A nyüzsgő Práterba nézz be,
Nem vagy még vén ember,
Egy szöszke Gretchenmel.
Voltál-e májusban Bécsben?
Vidulni Dornbach borán,
Sramli-zene kacag ott,
Száll a légben,
Gyere oda, egy jó komám!

VÁRIAK ÉN...(J'attendrai)

Kovács K.

Várlak én átsírt éjszakák
Könnyre virradó ójjelén.
Várlak én, örökké várok rád
Akkor is, ha nincs remény.
Visszavárlak én, hogyha jössz,
Hogyha nem, mindig várlak én.
S bármi volt, bármi lesz,
Légy cryém!

TAVASZI ÁLMOK IDEJÉN...

Szenes I. Szerdahelyi Z.
 Tavaszi álmok idején
 Virágot szedtünk, te meg én.
 S a tűző-napfény
 Barnította arcunk, május volt.
 A réten pajkos kis gyerek
 Egy tarka lepkét kergetett.
 S a könnyű szélben
 Kis kezéhez értem, és
 Szívünkbe szállt a szerelem.
 Felettünk az égbolt nevetett,
 S megértő szemeket
 Meresztett felénk a világ.
 Csicsorgó madarak dalolták dalukat,
 S összeért a szélben két virág.
 Azóta boldog vagyok én,
 Azóta vagy te az enyém.
 S minden tavasszal
 Kijárunk a rétre és virágot tépünk
 Te meg én,
 Szép tavaszi álmok idején.

ÁLMOK NÉLKÜL (INTERMEZZO)

Kovács K.
 Álmok nélkül, vágyak nélkül,
 Nálad nélkül, sose volna jó.
 Álmok nélkül, vágyak nélkül
 Ránk nem volna minden muzsikaszó.
 Minden szépet, minden álmot
 Tőled várok én.
 Hiszen a te szívedből
 Halk muzsika száll felém.
 Minden akkord, minden hang
 A lelkünk csókja volt.
 Összeforrtunk lágyan,
 Szent harmóniában,
 Mikor a hegedűszó ujjongással
 Komor téli éjszakán
 Új tavaszt dalolt felém.

FEKETE CSILLAG A KÉT SZEMED

Fényes Sz.
 Fekete csillag a két szemed,
 Csillagok fényében élnék veled.
 Olyan szép lenne veled az
 Életen,
 Csillagom, fényem, te légy nekem
 Kettőnknek nyílnak az orgonák,
 Kettőnként szebb lesz a
 szép világ.
 Gyere, induljunk szépen
 kettőnkben,
 Kéz-kézben, egy boldog
 Életen át.

MINDEN ÚGY LESZ, AHOGY TE...

Ilniczky L. Vértess H.
 Minden úgy lesz,
 Ahogy te kívánod,
 Búcsúzunk ma szépen, babám.
 Amit tettél, tudom, hogy megbánod
 S hívni fogsz, ha fáj a magány.
 Szerelem és bánat
 Hí barátként követnek
 Egy éltén át.
 És ha százszor
 Eldobsz is magadtól,
 Bolond szívem mégis megbocsát.

NE HARAGUDJON RÁM...

Kovács K. Weygand T.
 Ne haragudjon rám,
 Szeressen újra!
 Ne legyen énhozzám
 Könyörtelen.
 Ne haragudjon rám,
 Borítsunk fátyolt a múlttra,
 Ne haragudjon rám,
 Hiszen úgy szeretem!

SZERETLEK ÉN...

Fekete Gy.
 Szeretlek én, jöjj vissza hozzám,
 Jó volna bocsózni
 Csókolni újra a szád...
 Úgy hív a nótám,
 Nélküled borongós ősz van,
 És nincs többé nyár.
 Elvitted tőlem az álmaimat,
 Pedig az élet csak gyertyaláng,
 Lassan megörli a vágyaimat,
 S mire felébredsz, késő talán.
 Szeretlek én, jöjj vissza hozzám,
 Szeretném lázasan csókolni
 Újra a szád.
 Úgy hív a nótám,
 Nélküled borongós ősz van
 És nincs többé nyár.

SÁRGARÓZBÓL VAN A PIPA-KUPAKOM

Erdélyi M.

Hortobágyi gömecsoltárnak gőmje van,
 Barna kislányt kísérgetni céltalan.
 Kár, hogy a kislánynak arca de piros,
 Mert öneki csókot adni még tilos.

Sárgarózból van a pipa-kupakom,
 Ezzel szédítom a rózsámat.
 Minden este a cigánnyal huzatom,
 Mert szívem megöli a búbanat.
 Mert a pipa-kupak sárgaróz,
 Hát a kisangyalom rám sem néz.
 Sárgarózból van a pipa-kupakom,
 És ezzel szédítom a rózsámat.

Sárga repce virágozik a földiken,
 Az életom árvaságba tölthetem.
 Árvalányhaj van a halapomon,
 Odarakta ez a csuda fájdalom.

ZSÁKBAMACSKA MINDEN NŐ...

Vécsey E.

Zsákbamaczka minden nő,
 Elrabolja szíved ő.
 Csa-csa-csak pusztira vár,
 Csa-csapodár is ám!
 A sok cica-mica lány
 Kiszeg, ha csókot kér.
 Nyávog, hogyha célt nem ér.
 S mikor minden oly sötét,
 Cica-szemén csodaszép
 Zöldes színű lámpa ég.
 Dorombol neked, hogyha
 Szoralmesen simogatod.
 Nézd, csak téged néz.
 Szíved máris kész.
 Csókját édes méz,
 Már is itt a vész!
 Putni nem lehet,
 Úgy megfog tégedet,
 Mint a cica a kis egeret!

ÉN ÉDES KATINKÁM...

Békéffi I. Lajtai L.
 Én édes kis Katinkám,
 Csak egyszer kacsints rám,
 Csókolj meg, ha szeretsz,
 És gyere, bujj hozzám.
 Elviszlek magammal,
 Kis Katinkám, csengő van
 A trojkán, kettőnknek is
 Elég a ruha-próbundám.
 Hideg a tél, jűj, szél fűj
 Esik a hó, ropúl a szánkó,
 Hajhó, szalad a ló!
 Én édes Katinkám,
 Csak egyszer kacsints rám,
 Csókolj meg, ha szeretsz
 És gyere bujj hozzám.

MISTER BILL...

Halász R. Horváth J.
 Míster Bill, egy pingvin úr,
 Misszisz Lill, egy pingvin lány
 Bill és Lill, ha az óra jár
 Egy pingvin-táncot jár (hu)
 Míster Bill tipeg egy-kettőt,
 Misszisz Lill topog egy-kettőt,
 Míster Bill odainti őt,
 Az édes pingvin-nőt.
 Gyere be a, gyere be a
 Házamba, házamba, házamba,
 Bújj bele a, bújj bele az
 Ágyamba, és szépet álmodjál!
 Míster Bill az egy pingvin-úr,
 Lillél ő hamar lángragyúl.
 És ezt ők minden óraszám
 előről kezdik ám!

HOLDSUGÁR...

Salver B.
 Holdsugár, ezüstös holdsugár,
 Miránk egy lányka vár,
 Ki csókot ad.
 Holdsugár, ma este arra járj,
 Ha majd felnyitja már,
 Az abalakát.
 S a hívó két karomba
 Már beúzte őt a vágy,
 Beszívom szép hajának
 Mámorító illatát.
 Holdsugár, ezüstös holdsugár,
 Miránk egy lányka vár,
 Ki csókot ad!

SZÉP DIVAT A SZERELEM...

Zágon I. Hajdú I.
 Szép divat a szerelem,
 En szívesen viselem
 Idebenn, dobogó szívemen.

Régi divat, az igaz,
 Ősidőktől ugyanaz,
 Mégis úgy, mégis úgy szeretem.
 Most már csak egy
 Édes kis lányka kéne,
 Kinek azt súghatnám
 Rózsás fülebe:
 Szép divat a szerelem,
 En szívesen viselem,
 Idebenn, dobogó szívemen.

UNCILI, SMUNCILI...

Zerkovitz B.
 Uncili, smuncili,
 Drága kis kutyám!
 Uncili, smuncili,
 Jöjj el délután!
 Nem fogod megbánni,
 Nem lesz kár,
 Mert finom pikáns uzsonna vár!
 Kapsz százféle jót ott,
 Tortát, kompótot,
 Ha eljössz, kis kutyám!

HA TUDNÉK SZERETNI...

(Marina)
 Nádas B.
 Ha tudnék szeretni,
 Egy csókért remegni,
 Téged szeretnélek talán.
 Ha tudnék feledni,
 Vidáman nevetni,
 Csak csókolnék száz éjszakán.
 A szerelem csak egy szép
 Játék nekem,
 Nem tehetek róla,
 Ez a természetem! (de)
 Ha tudnék szeretni,
 Egy csókért remegni,
 Te lennél a végzetem!

GYERE, ÜLJ KEDVES MELLÉM...

Rákosi J. Horváth J.
 Gyere, ülj kedves mellém,
 Mielőtt még elmennél,
 Hogy még egyszer a szemembe nézz.
 Ezek nem könnyű percek,
 Érzem, a szíved reszket,
 De a válás, az mindig nehéz.
 No csak ne sírj,
 Ez nem méltó búcsúzás!
 Légy okosabb, mi nem sírunk,
 Ezt nem szabad!
 Mosolyogj, mintha nem fájna,
 Mosolyogj még egyszer úgy,
 Mint amikor ott megláttalak...
 Látnod így, és most menj el,
 Ilyen mosolygó szemmel...
 Mindig így fogok gondolni rád.
 Hagyd a könnyeket másnak,
 Rád még szép percek várnak,
 Hát csak menj, kedves,
 Jó éjszakát...

ÖSSZECSENDÜL KÉT POHÁR...

Fényes Sz.
 Összececsendül két pohár,
 Muzsikája csengve száll.
 És a könnyű félhomályban
 Kéz a kézre rátalál.
 Halk futam a zongorán
 Ketten egymás oldalán.
 Ilyen édes pillanat
 Csak egyszer van talán.
 Itt minden muzsikál,
 A szív, a szem, a száj,
 És andalító ritmusán
 A vállhoz ér a váll.
 És összececsendül két pohár,
 És a cinkos félhomály

Lesben állva
 Percek óta,
 Már a csókra vár.

ÜGY SZERESS...

Behár I.

Ugy szeress,
 Hogy sose múljon el,
 Csak úgy szeress
 És boldoggá teszel.
 Csak mindig úgy, hogy
 Érezsem én, szíved enyém.
 Úgy vágytam rád,
 Míg bántott a magány,
 Mint kisdíák
 Egy játszótárs után.
 S hogy itt vagy már,
 Itt a szerelem,
 Te hoztad el nekem!

EGY NAPSUGARAS EMLÉK...

Martiny L.

Egy napsugaras emlék,
 Az eszembe járt nemrég.
 A nyárból, mint egy pillanat-
 kép, - villant énfelem.
 A kis lugasba jártunk,
 És annyiszor megálltunk,
 S két csók között a
 Boldogságom benned láttam én.
 S bár elvirult a nyár,
 S te mást szeretsz ma már,
 A bánat tőlem távol áll.
 Csak egy napsugaras emlék
 Járt az eszembe nemrég.
 Mint egy hivatlan vendég,
 Jött a nyárból énfelem.

NEM TUDOM, MI AZ OKA...

Zerkovitz B.

Nem tudom, mi az oka, tán a tavasz,
Ugy érzem, hogy nem vagyok én
Már ugyanaz.
A fű, fa, virág, oly illatos valahány,
Oly csábos a levegő s az esti
magány.

Jaj, nem tudom, mi az oka,
Tán a tavasz?
Ugy érzem, hogy nem vagyok én
Már ugyanaz.
A fű, fa, virág, oly illatos valahány,
És csábos az esti magány.

LESZ MAGA JUSZT IS AZ ENYÉM...

Harmath I. Eisemann M.
Lesz maga juszt is az enyém,
Csak az enyém, csak az enyém.
Nincs egyebem, csak a remény,
Csak a remény, a remény.
Karika gyűrű ragyoghat a kezén,
Kacaghat gúnyosan még felém,
Lesz maga juszt is az enyém,
Csak az enyém, az enyém!

TUDD MEG, HOGY SZERETLEK...

Szenes I. Hajdú J.
Tudd meg, hogy szeretlek,
Jobban, mint gondolnád,
Meg kellett végre mondanom.
Mióta szeretlek, már nem tudom,
En csak azt érzem, hogy nagyon.
Tudd meg, hogy szeretlek,
Jobban, mint akartam,
Ugy, ahogy eddig sohasem.
Az esti csendben,
Hogyha válni kell
Kicsit a szívem viszed el.
Oly sok ember él,

Szeret, remél,
Velünk örül a nyárnak, (de)
Én millió közül ezerszer is
Téged választanálak.
Tudd meg, hogy szeretlek,
Tovább, mint örökre,
Ahogy csak szeretni lehet.
És hogyha viszonzod
A szerelmem, nagyon
Boldog leszel velem.

LÁNY, LÁNY KICSI PESTI...

Salver B.

Lány, lány, kicsi pesti lány,
Mert vagy olyan csodaszép?
Lány, lány, kicsi pesti lány,
Követlek, akárhova lépsz.
Szívem a vágytól elég,
Csókod sohasem elég!
Lány, lány, kicsi pesti lány,
Szerelmes vagyok tebeléd.

OLY JÓ EZ A VASÁRNASZEP...

Weiner I. Márkus A.
Oly jó ez a vasárnap,
Az ember örül az ágyának,
Álmában mosolyog,
Hortyog, mocorog, óóó!
Nem kell ma korán kelni, mert
Nincsen ma dolog semmi,
Csak boldog mosolyok,
Hortyog, mocorog, óóó!
Jön a feleség, tálcát rak elé,
Kávé, meg a sütemény,
Stampli konyakot vígan bekapod,
Erre pali vagyok én!
Oly jó ez a vasárnap,
Az ember örül az ágyának,
Oly boldog, mosolyog,
Hortyog, mocorog, óóó!

EGY VALLOMÁS...

Kóla J.

Egy vallomás, ez a tangó egy vallomás,
Amit nem ért meg senki más,
Pedig mindent bevall.
A fák alól csak egy kopott gitár dalol,
De az erkélyen áthatol,
Ez a szerelmes dal.
Ha kinyitod az ablakod,
Leborulnak a büszke pálmafák,
Tudom, hogy úgyis hallgatod,
Ezt a csodás melódiát!
Egy vallomás, ez a tangó egy vallomás,
Amit nem ért meg senki más,
Pedig mindent bevall.

Ami elmúlt, soha már.
Hogyha halkan
Jön az alkony,
Ne várj rám a Dunaparton
Kicsi lány,
Csacsi kislány,
Ne sírj kislány,
Felejtse el a nevemet,
Nézd, az öreg
Citadella kinevet.
Lesz majd más,
Ki szeret téged,
Hidd el, kislány
Ez az élet,
Rohanó, suhanó szó.

MELLETTED...

Szenes I. Fényes Sz.
Melledted nincsenek hétköznapiak,
Egyhangú pillanatok,
És nincsenek bánatok.
Melledted árnyékot nem ismerek,
Szerelmes tekinteted
A felhőn is átragyog.
Futó percnél tűnik minden álom,
Mely a csókjaiddal mlik el.
Legszebb álmodásom vált valóra,
Mikor siettem feléd
Az első szóra.
Melledted nincsenek hétköznapiak,
Amit a szíved adott
Az maga a boldogság,
Ígérd meg nekem azt,
Hogy így szeretesz tovább.

NE SÍRJ, KISLÁNY...

Szenes A. Sándor J.
Ne sírj kislány,
Minden május tavaszall,
Nem tér vissza

TUDOM, HOGY ESZEDBE...

Ilniczky L. Vértess H.
Tudom, hogy eszedbe jutok babám,
Ha leszál a Dunán az éj.
A könny is lehull szemedből talán,
Ha elővesz a szenvedély.
Csodás volt e bús regény!
De fáj a szívem, szegény!
Tudom, hogy eszedbe jutok babám,
Ha leszál a Dunán az éj.

JAJ, DE RAVASZ...

Garai I.
Jaj, de ravasz dolog ez a tavasz,
Megbolondít ez a szerelem!
Fű, fa virág, és az egész világ,
Tudja meg, hogy magát szeretem.
Megmondom magának,
Az egész világnak,
Ha kell, a mamának,
Hogy szeretem...
Jaj, de ravasz dolog ez a tavasz,
Megbolondít ez a szerelem!

BOLYONGOK A VÁROS PEREMÉN

Bolyongok a város peremén,
Ahol veled egykor jártam én,
És oly szomorúan kérdelek,
Mért szeretlek, mért kereslek
Téged én?

Minden arcra mosolyogsz felém,
Minden sarkon csak te jössz elélem. Minek is játszom veled?

Mégis bánatosan kérdelek,
Hogy látlak újra?
Várlak újra egyszer én.
Hiába vágyunk felejteni még,
Visszatér újra az elfelejtett
emlék.

Szívem még mindig téged hív,
csak téged vár,
Álmomban visszatér a régi nyár,
A régi nyár, a régi nyár.

Bolyongok a város peremén,
Csendes, régi utcán várlak én,
Most már hiába is kérdelek,
Hogy látlak újra, látlak újra
Egyszer én?

MÉRT MÚLIK EL MINDEN?

Szövényi - Dallos - Vértess
Mért múlik el minden, ami szép?
Ki tudja, hogy visszajön-e még.
Lepereg a szememből a könny,
Bánom én, jön az, ami jön!
Hazudik a nóta, meg a fény,
Nem bíztat már engem a remény.
Mért múlik el minden, ami szép?
Ki tudja, hogy visszajön-e még!

NEM ADLAK MÁSNAK...

Szabó S. Majláti J.
Nem adlak másnak,
Nekem rendelt az élet,
Nem adlak másnak,

Ha kell, harcolok érted.

S ha lenne még köztünk
Bármikor is ellentét,
A sorsunk összeforrt,
Nem is tépi semmi szét.
Én félredobtam,

Látod, a büszkeséget.

"Haragszom rád"-ot

Karomba zárlak,
Többé már el nem bocsájtalak,
Sokat ígér nekem

Ez a tiszta szerelem.

Mert így az élet
Olyan egyszerű és szép lett.

Hát, a föld kerekén
Senkinek nem adlak én!

RITKA MADÁR A SZERELEM...

Harmath I. Kemény E.

Ritka madár a szerelem,
Itt fészkel árva szívemen.

Várja, hogy eljön már

Talán a párja,

A boldogság kék

madarát kergetem.

Éj és napon át kergetem,

De érzem, mindhiába

Itt tartom a kezemben néha már,

Am hamar tovaszáll,

A kék madár.

Ritka madár a szerelem,

Itt fészkel árva szívemen.

Várja mindhiába,

Hol a párja!

NE TUDJA MEG SENKI, MERT NEM...

Szécsén M.

Vértess H.

Ne tudja meg senki, mért nem alszom éjszakákon át,
 Hogy miért is őrzök úgy, ma is egy szál rózsát.
 Ne tudja meg senki, mennyi fájó könnyet ejtek még,
 S hogy a szívem mért vár valakit úgy, mint rég.
 Mért van az, hogy csöndes éjszakákon fáj az elmúlt szerelem?
 Mért van az, hogy azt a régit mégis holtomiglan szeretem?
 Ne tudja meg senki, mért nem alszom éjszakákon át,
 Hogy mért is őrzök úgy ma is egy szál rózsát...

ÉN ÁLMOMBAN EGYSZER...

Szabó K.

Én álmomban egyszer a szíveddel beszéltem őszintén,
 Azt súgta, légy enyém, - csak néked élek én.
 De elszállt az álom s én hiába várom, hogy jöjj felém,
 Tudom, hogy nincs remény, megöl a szenvedély.
 Én tőled tanultam szeretni, szeretni úgy igazán.
 Én tőled tanultam nevetni, én csodáltalak, én imádtalak.
 De néked ez mind most már semmi. Kacagsz, ha eszedbe jut.
 Te nem tudtál szívből szeretni, te nem hitted el, hogy boldog
 leszel.

Csak álmomban egyszer a szíveddel beszéltem őszintén,
 Azt súgta légy enyém, csak néked élek én.

MILYEN A NŐ?

Kalmár R.

Vértess H.

A nő olyan, mint nyáron a szívárvány, biztató és színpompás,
 A férfiszívvel csak komédiázik, mert a színe mindig más.
 Mikor szerelmes, akkor tűzpiros,
 Ilyenkor nála semmi nem tilos.
 Mivel a nő olyan, mint nyáron a szívárvány
 Csókja is csak ámtás...

OLY JÓL CSÚSZIK EZ A BANÁNHÉJ...

Békeffi - Vadnai Márkus A.
 Oly jól csúszik ez a banánhéj,
 Együtt csúszni ezen babám,kéj,
 Dobd el- valahova,
 Jobb,mint a datolya,
 Jaj,csak ne nagyon félj!
 Ebből származik a banán-blúz,
 Oly jó,mit a zene alámhúz,
 Egy kis muzsika kő
 S máris csúszik a nő,
 Jöjj hát velem és csússz!
 Egy kis banán mindig van ám,
 Csúszhatsz babám, hát,
 S ha nincs talán, ültess babám,
 Egy kis banánfét!
 Oly jól csúszik ez a banánhéj,
 Együtt csúszni ezen babám kéj,
 Dobd el valahova,
 Jobb mint a datolya,
 Jaj,csak ne nagyon félj!

JAJ,DE JÓ A HABOS SÜTEMÉNY!

Keller D. Eisemann M.
 Jaj,de jó a habos sütemény!
 Mogyoró van az ő tetején.
 Ilyet én nem kapok,
 S ha ezért zokogok,
 Tudom sajnálnak az angyalok.
 Nekem nincs apukám,anyukám.
 Csak egy fél kifli az uzsonnám.
 S közben jó édes krém
 Illata száll felém...
 Jaj de jó a habos sütemény...

FEKETE PÉTER...

Zágon I. Eisemann M.
 Fekete Péter öcsém te kis
 Ügyefogyott,
 Ki a szerencsemalac fülét
 Sose fogod,
 Kinek jobb keze bal,
 Jót sose hall,
 S él mint a parton a hal.
 Fortuna gyors szekeren
 Te nem vagy szekeres,
 Meg vagyon írva,hogy pénzt
 Azt sose keress.
 S legyen az gesztenyeszín,
 Barna, veres,
 Nőt soha meg ne szeress!

KÖNNYŰ AZT MONDANI...

Szilágyi L. Eisemann M.
 Könnyű azt mondani:
 "Feledjen el",
 Ha nekem csak maga kell!
 Könnyű azt mondani,
 "Majd akad más",
 Én tudom,nincs folytatás.
 Lehet,hogy van nála
 Százegyszer jobb,
 Százegyszer szebb,
 Mégse kell csak az az egy!
 Könnyű azt mondani,
 "Feledjen el",
 Ha nekem csak maga kell!

JÓ A KÉT SZEMÉBE NÉZNI JÓ

Kellér D. - Szász M. - Bárczi T.
 Jó a két szemébe nézni jó,
 Az ő nevét becézni ő de jó, de jó.
 Jó hazug szavának hinni jó,
 Ha elmegy, visszahívni de jó, de jó.
 Jó zokogni érte éjszakákon át, jó,
 Jó remélni egy nagy csodát.
 Jó a két szemébe nézni jó,
 Az ő nevét becézni de jó, de jó.

MÁRÓZ DAL.

Polgár T.
 Tengerész, ő szívem tengerész,
 Hagyd a tengert, légy kissé merész!
 Nem volt elég a tenger?
 Nem volt elég a tenger,
 Te nem vagy hal, te nem vagy hal
 Csak ember.

Tengerész, ő szívem tengerész,
 Hogyha most jössz, akkor vagy
 merész!

Jobb dolgoz lesz rabonnak,
 Jobb dolgoz lesz rabonnak,
 Ha dis hajammal szépen eltakarlak.

VALENCIA...

Molnár J. Padilla
 Földi éden, hol szelíden
 Kezd szövődni sok regény,
 Valencia, mirtusz ága és virága
 Lohullik könnyedén.
 Valencia drága hóbort
 Bódító volt, kerted illatán
 Az éj. Imádlak, és amíg csak élek
 Áldlak! Benned ég a szenvedély.

KIGYÚLT A FÉNY...

Lantos C. Pogány L.
 Kigyúlt a fény
 A megszőpült Lánchidon,
 S az őszi alkonyon
 Mentünk Buda felé.
 Egy fénysugár
 Lelkünk rejtekét járta át,
 S nem sejtett csodát
 Tárt szemünk elé.
 Ott jöttem rá,
 Szeretlek téged,
 És veled az élet
 Oly sokat ígér.
 Kigyúlt a fény
 Szívünk mélyén a az új hidon.
 Mentünk, most már tudom,
 A boldogság felé.

A NŐ SZÍVÉT KI ISMERI

Gábor A. Szirmai A.
 A nő szívét ki ismeri,
 Ezer csodával van teli.
 Ma még csalfán kacér veled,
 Holnapra mindent elfeled.
 Ma még tiéd, holnap kié?
 Mindenkié és senkié!
 Ezer titokkal van teli,
 A nő szívét ki ismeri!
 Isten veled, búcsúzni fáj,
 Tündéri álomkép.
 Hogy visszajöjj, hogy rám-
 találj,

Rajongva várom még.
 Isten veled! Be üres a világ!
 Be szomorú szegény szívem!
 Isten veled!
 Ha nyíl is a virág,
 Sohase virít már nekem.

MÁSOK VITTEK ROSSZ UTAKRA ENGEM

Szenes I. Horváth J.
 Mások vittek rossz utakra engem,
 A mások bűne az én hibám.
 Nem volt semmi nagyravágás
 bennem,
 Nem is létt volna soha talán.
 Tudom, hogy most intőt érdemelnék,
 Ha osztályoznák az életet.
 De mindig kettőn áll a vásár
 És az út elágazásnál
 Szívem megtévedett.
 Megértem, hogy akárki más
 Egy ilyen nagy hibát csinál.
 De kérdem, hogy egy komoly tanár
 Hogy lehet ilyen szamar?
 Mások vittek rossz utakra engem,
 De most az élet kijózanít.
 A hamis gyöngy színes varázsa,
 Csak az üveg csillogása,
 Ez még nem boldogít.

SZÉP SZENYORITA...

Breitner J.
 Szép Szenyorita,
 Holnap talán már itt a tél.
 De szívünk még ma
 Egy napsugaras nyárról mesél.
 Több vagy te nekem,
 Mint bármi kincs a föld tekén.
 Úgy forr a vérem,
 Tűzel a vágy ma légy az enyém.
 Egy forró nagy szerelem
 Kell ma nekem,
 Hisz ez oly csodaszép.
 Halálos nagy szerelem,
 Amitől a szívem
 Újra régi tűzzel ég.
 Szép szenyorita,
 Holnap talán már itt a tél

De szívünk még ma
 Egy napsugaras nyárról mesél.

MIKOR EGY ÉDES....

Szécsén M. Kóla J.
 Mikor egy édes tizenhat éves
 Aranyos kislány szerelmes,
 Ragyog az égbolt,
 Viszont a vén hold
 Elbújik, mert oly figyelmes.
 Ilyenkor lenn a földön
 Május van,
 S kiöltöznék mind a fák.
 Szerelmes lány szívében
 Májusban
 Fakadnak az orgonák.
 Mikor titokban
 Kicsit megdobbán a szív
 Egy kedves kamaszban
 Dalol a szív,
 Dalolok én is,
 Mert Budapesten tavasz van!

NÉZZ A SZEMEMBE...

(Herkulesfürdői emlék)
 Zerkovitz B. (Pazeller)
 Nézz a szemembe,
 Mondd édes, szeretsz-e még?
 Nézz a szemembe,
 Édes, úgy mint régi
 Édes a csókod,
 Atjárja egész valóm,
 Nézz a szemembe,
 Édes angyalom.
 Simulj keblemre.

KÖSZÖNÖM...

Vincze A.

Breitner J.

Én hálás szívvel köszönöm a sorsnak,
 Hogy téged adott nekem, senki mást,
 S most e dal szárnyán küldöm néked
 Én e vallomást.
 Én köszönöm a szemed tiszta tükrét,
 Mely mint a napfény, úgy ragyog felém,
 És a sok boldog órát, melyről
 Annyit álmodtam én.
 Múlnek majd az évek, szinte látom,
 A hajad erüst lesz majd, mint a dér.
 De két karom nem enged el már,
 Mert tied vagyok, s te az enyém.
 Én hálás szívvel köszönöm a sorsnak,
 Hogy égő vágyam végre rádtalált,
 Mert e szív én úgy érzem
 Nem szoríthat már senki mást.

GONDOLJ MAJÓ RÁM...

László Levegő

ZSÓFES Henrik - RÁNOSI János

Gen - dolj majd rám, ha ott bo - lyongsz a fák a - latt.
 Gon - dolj majd rá, hogy egyszer én ott várta - lak. Egy más - ra
 néz - tünk néma csend borult le ránk és las - san ősz - sze -
 ért a szánk... Egy per - c - re állj meg ott és hűnyd be a sze -
 med, Hol egy - szer én oly bol - dog vol - tam te - ve -
 led, É - rez - ned kell, hogy szívem sir a fák a - latt.
 Hol mindig té - ged vár - ta - lak. lak.

MEZEI BOKRÉTA

Jékey A. Lavotta R.
 Bokrétát kötöttem mezei virágból.
 Küldeném is, nem is, messze messze távol
 Nagy, sötét hegyen túl, fényes uri házba
 Aranyos kehelybe, szép lány asztalára.
 Nézek, nézek az én tarka bokrétámra:
 Jobb lesz néked itthon kis üvegpohárban.
 Hervadj el, eped ej, szép ibolyám kelyhe,
 Mezei virágnak kunyhóban a helye.

MI, MUZSIKUS LELKEK...

Zerkovitz B.
 Mi, muzsikus lelkek, mi, bohém fiúk,
 Mi, kóborló gazdag szegények!
 Életünk nem holmi vásári lét,
 Éveink tarka regények.
 Kacagva sírunk, a könnyünk mosoly,
 Az élettől semmit sem várunk.
 Mi, muzsikus lelkek, mi bolond fiúk,
 Csak hangulat minden minálunk.

GALAMB (LA PALOMA)

Szécsi F. Yradier
 Ha ablakodra sühanva száll egy galamb,
 Simogasd, csókold,
 Mintha én lennék ott magam.
 Tartsd minden jóval,
 Szerd mes szóval szegényt,
 Hisz ő viszi szívedbe
 Pihegve a reményt.
 Szerelmem légy enyém, szívedet kérem én.
 Ó, gyere velem aranyos lélek,
 Oda, hol élek én!

LILIOMSZÁL, LILIOMSZÁL

Erdődi S. Dienes O.
 Liliomszál, liliomszál,
 Ha egy kicsit mosolyognál,
 Lengedeznél, hajladoznál,
 De szép volnál!
 Liliomszál, liliomszál
 Ha egy kicsit ráborulnál,
 Megölelnél, megcsókolnál,
 De jó volnál!
 Liliomszál, liliomszál,
 Ha egy kicsit ráborulnál,
 Megölelnél, megcsókolnál,
 De jó volnál!

HA ELÉR HOZZÁD...

Farkas I. Kurucz J.
 Ha elér hozzád,
 Néha egy dalom,
 Ne mulass rajta,
 Ne mulass rajta.
 Nem is hinne, hogy
 Mennyi fájdalom
 Van beléje sóhajtvá,
 Van beléje sóhajtvá.
 Ne hidd, ha azt írom, feledlek
 Felejtlek, hiú ez álom,
 Hiú ez álom!
 Csak az a való, hogy
 Végtelen szeretlek,
 Én fehér gyöngyv rágom,
 Én fehér gyöngyvirágom.

ÜRES A FÉSZEK...

(Előadta: Sajó G.)

Üres a fészek, elrepült belőle
A bűvös hangú, édes kis madár.
Az árnyas erdők dalos, csacska öre,
Ki tudja merre, mely határba jár.
Amíg a fészket nézem elmerengve,
Az én szívem is mintha üres lenne.
Vad, égő kinnal felsajogva fáj:
Üres a fészek, nincs lakója már...

Magam vagyok a hűvös esti szellő,
mely a fészek mellett némán elsuhan.
Akit én várok mindhiába, nem jő,
Az én madárkám messze, messze van.
A múlt regéje, bűbajos varázsa,
Mikor a fészek nem volt üres, árva,
Vad, égő kinnal felsajogva fáj:
Üres a fészek, nincs lakója már...

TANULJ MEG FIACSKÁM KOMÉDIÁZNI...

Zerkovitz B.

Tanulj meg, fiacskám, komédiázni,
Tanulj meg kacagni, sírni, ha kell.
Tanulj a rosszhoz is jó képet vágni,
Magaddal törődj és más senkivel.
Ne higgy a barátnak, hű szeretőnek,
Ne higgy az eskünek, ne higgy soha.
Tanulj meg, fiacskám, komédiázni,
Mert minden, minden csak komédia.

SOKSZOR ÚGY SZERETNÉK SÍRNI...

Zerkovitz B.

Sokszor úgy szeretnék sírni,
Magam sem tudom, miért.
Szeretnék sokat sírni,
Magam sem tudom, kiért.
Szeretnék valakit bírni,
Kihez már nincs több remény,
Valaki, aki már másé,
Es nem lehet az enyém.

ŐSSZEL ARRA ÉBREDÜNK...

Kalmár T. Kovács K.
Ősszel arra ébredünk,
Hogy az álmunk megcsalt.
Ősszel megkönnyezünk
Minden szomorú kis dalt.
Ősszel hűvösebb az égyünk,
Ősszel csókot sem kívánunk
Ősszel későn vesszük
észre,

Hogy az álmunk megcsalt.

KI VOLT AZ AZ ASSZONY

Seress R.

Ki volt az az asszony,
Akinék a szíve
Harmatos virág volt,
Sosem volt rossz híre?
Aki minden álmát
Velem megosztotta,
Akinél még szebben
Azt, hogy szeretlek én,
Egy asszony sem mondta.

Ki volt az az asszony,
Akinél jobb nincsen,
Aki sohsem csalt meg,
S így becézett: kincsem.
Akinék én voltam
A templomi oltár,
Az a drága asszony,
A legszentebb asszony,
Anyám, az te voltál.

GRAND CAFÉBAN...

Szabolcska M. Kurucz J.
 Sír a nótá, magyar nótá, magyar nótá
 Muzsikálnak este óta, este óta.
 Messze, messze idegenben,
 Mesebeli tündérkertben,
 Egy párizsi fogadóban, fogadóban.
 Mennyi érzés, mennyi bánat,
 Mennyi bánat.
 Szíve van tán a nótának, a nótának.
 Oly szomorún sírdogálja,
 Miben áll a mulatsága
 Kondorosan a bojtárnak, a bojtárnak.

A teremnek minden lángja
 Mintha pásztortűzzé válna.
 Csak ott lent, a cifra lányok,
 Fényes urak, asszonyok
 Nem figyelnek a nótára, a nótára.
 Nevetgélnek, beszélgetnek,
 De űk arról nem tehetnek.
 Tudja a jó Mindenható,
 Mi van azon sírnivaló,
 Hogy a ménes ott legelget,
 Valahol a csárda mellett,
 Csárda mellett.

KÉSŐ ŐSZ VAN...

Kacsón P.

Késő ősz van,
 Sárga levél mind lehullott
 Már a fáról.
 Nézem, nézem,
 Álmodozom tovaszállott boldogságról.
 Búsán kérdelem:
 Lesz-e tavasz a világon?
 Sírok, sírok, - sírok, sírok,
 Siratom a legszebb álmon.

ÁLMODÓ TISZAPART...

Dr. Sándor J.

Álmodó Tiszapart,
 Szívem-lelkem odahajt.
 Legelésző nyáj,
 Delibábos táj.
 Árva szívem csak utánad
 Fáj, fáj, fáj, fáj.
 Nádfedél, faluvég,
 Eljutok-e haza még?
 Vár otthon reám
 Az édesanyám.
 Visszavár a szép
 Magyar Hazám!

HA EGYSZER ELMÚLT A NYÁR

Előadta: Hegedűs Gy. (Vígyszínház)
 Ha egyszer elmúlt a nyár,
 Mit ér a legszebb huszár?
 A csóknak, mamornak vége már,
 Ó be kár, ó be kár!
 Ha egyszer eljön az ősz,
 Minden kis hadnagy lefőz.
 Állj félre, állj félre
 Öreg huszár,
 Ha egyszer elmúlt a nyár.

SZERESSÜK EGYMÁST, GYEREKEK

Seress R.

Szeressük egymást, gyerekek
 A szív a legszebb kincs.
 Ennél szebb szó, hogy szeretet
 A nagy világon nincs.
 Az élet úgyis tovaszáll,
 A sír magabizár.
 Szeressük egymást, gyerekek,
 Mert minden percért kár.

NÉGY FEKETE LÓ...

Lovász K.

Molnár M.

Lovat akartam gyermekkoromban,
Csak kérni kellett, s hozták már nyomban.
Alig hogy kértem, már ott volt a ló,
Kicsike, mézeskalácsból való.
Es én mégis sírvafakadtam,
Anyám, én nem ilyen lovat akartam,
Anyám, én nem ilyen lovat akartam.

Később, mikor egy néhány év eltelt,
Nekem megintcsak lovacska kellett.
Volt rajta nyereg, gyeplő, takaró,
De ez sem kellett, mert fából való.
Es én újra sírvafakadtam,
Anyám, én nem ilyen lovat akartam!
Anyám, én nem ilyen lovat akartam!

Nagysokára, mikor férfi lettem,
S a lovakat már el is felejtettem,
Akkor egy aranyos kocsival, ó,
Kapunkba állott négy igazi ló.
Es én a kapuba szaladtam,
Hisz egyszer én épp ilyen lovat akartam!
Egyszer én épp ilyen lovat akartam.

Anyámért jöttek, kit úgy szerettem,
S én akkor újra kisgyermek lettem...
Mintha csak mondaná: nézz oda, ó,
Milyen szép az a négy fekete ló!
S aztán megint sírvafakadtam:
Anyám, én nem ilyen lovat akartam!
Anyám, én nem ilyen lovat akartam...

BÖZSI, NE SÍRJON...

Zerkovitz B.

Bözsí ne sírjon, Bözsikém drága, feledjen el,
Ilyen az élet, Bözsikém édes, feledni kell...
Maga a legszebb emlék életemben, a szeme könnyeket csal két
szemembe,
Bözsí ne sírjon, Bözsikém drága, feledjen el!

SZABAD-É?

Fényes L. Balázs A.
 Mit színes sorba róttam, szóttam,
 Sok apró-cseprő dallamot,
 Csillagsugaras, ősz időben
 Szabad-e vajon hallanod?
 Szabad-e egyszer arra járni,
 Amerre lépted elhaladt?
 Szabad-e szótlanul megállni
 Virágos ablakod alatt?

Szabad-e halkán elgondolni
 Sok apró-cseprő dallamot,
 Csillagsugaros ősz időben,
 Amit nem szabad hallanod?
 Szabad-e egyszer visszahívni
 Sok nálad élő dalmot?
 Szabad-e halkán megsíratni,
 Akit szeretnünk nem szabad?

NEM KÖT MAGÁHOZ SEMMI EMLÉK...

Kalmár T. Kovács K.
 Nem köt magához semmi emlék,
 Hívó szavára mégis mennék,
 Régi szerelemmel, vágyakozó szemmel.
 Várnám, hogy eljöjjön még oda
 Egy búcsúszóra.
 Tél idején Budára járnánk,
 Régi kis fészkünk újra vár ránk.
 Legszentebb csókokkal
 Csókolnám busz szemeit,
 Mint akkor réges-rég...

UJJÉ! A LIGETBEN NAGYSZERŰ!
 Zerkovitz B.
 Ujjé! a ligetben nagyszerű,
 Ujjé, a ligetben jó!
 Cirkusz, mozi és ringispil,
 Wampetics, Weingruber, Gerbaud.

Ujjé, a ligetben oly vidám,
 Ujjé, hogy mulat a nép!
 Hogyha süt a nap, kedves,
 De esőben nedves,
 Ujjé, a liget de szép!

KÖD ELŐTTEM, KÖD UTÁNAM
 (Nincsen pénzem, se dohányom)
 Sassy Cs.

Nincsen pénzem, sem dohányom,
 Vedd meg, pajtás a dolmányom!
 Járhatsz benne, mint a páva
 Vármegyeház udvarába.
 Nekem már a rongyos is jó,
 Nem lát benne csak a tarló,
 Elmegyek a lombhullással,
 Köd előtttem, köd utánam.

Eladom a rezes kardom,
 De a puskám, azt megtartom.
 Ordas kering az erdőben,
 Éhes farkas labanc börtben.
 Ahol látom, ahol érem,
 A fajtáját nem kímélem.
 Piros vér hull őszi sárba,
 Köd előtttem, köd utánam.

HÁT IDEFIGYELJ, LAJOS...
 Rákosi J. Sipos I.
 Hát idefigyelj, Lajos,
 A Gé-húr kicsit magos,
 Hát rossz a filhallásod már.
 Hát húzd el nekem, Lajos,
 Hogy hánknak előtt magos,
 Egy nagyon magos eperfa áll.
 De húzd meg jól, hogy ne lógjon
 A földig, a lószőr a vonódon.
 De kérlek, idefigyelj, Lajos,
 Így muzsikálni bajos,
 Mert rossz a filhallásod már!

